

Miguel Perelló, director i productor

“El cinema és passió, la televisió un negoci”

Per Manuel Puchades

Com van ser els teus primers inicis en el cinema?

La veritat és que no van ser exactament com el que estic fent ara, és a dir, jo volia començar com a director. Vaig estar als Estats Units i quan vaig tornar em va caçar la producció i em vaig dedicar a produir...Vaig començar a coproduir amb Llatinoamèrica, amb Argentina, amb Xile i amb Uruguai i vaig començar a fer de productor. Però jo el que volia ser és director...Va passar el temps i a la fi m'he reconduït un poc i em dedique més a dirigir que és el que més m'atrau.

Quina experiència consideres que va poder ser clau en la teua formació com a cineasta?

Estats Units i Llatinoamèrica, crec que coneixia molt bé el cinema espanyol, més que res com a aficionat i com apassionat, però realment l'experiència de treballar a Llatinoamèrica i després als EUA va ser molt positiva. He assimilat els avantatges i els inconvenients d'Argentina, dels EUA, per a realment fer-me com sóc ara.

Què prefereixes, televisió o cinema?

Em sent més còmode en el cinema, el que passa és que és molt més difícil. El cinema és molt bonic i és molt fascinant, però és molt complicat. Fer tot el que vols, aconseguir fer-lo, és molt complicat. La televisió, abans es deia que es guanyaven diners fent publicitat per a poder perdre'ls en cinema, cosa que ara es fa televisió per a poder perdre'ls en cinema... es podria canviar açò ara... m'agrada més el cinema.

I per què consideres que és més difícil?

Des que una idea que tens al cap la comences a dur a terme poden passar moltes coses. El finançament és absolutament una bogeria. Després han d'unir-se tots els astres perquè

convergisquen en alguna cosa atractiva per a poder fer-lo. El cinema és passió i la televisió és més comercial.

Dins de quin gènere podríem dir que et sents tu més còmode? comèdia?

Jo particularment no havia fet comèdia fins fa uns mesos i la veritat és que em donava molta por. M'interessava molt més el melodrama i el cinema històric. Si el cinema és complicat, clavar-te a més en una pel·lícula històrica és complicar-te més la vida. Per tant, l'últim que he fet és comèdia i m'ha encantat i crec que tornaré a repetir molt prompte.

Com valoraries el nivell dels actors i actrius valencians?

Quan es va començar a fer regularment coses ací em vaig trobar que ja havia un cert caldo de cultiu, que segurament venia del teatre perquè no es feien les sèries o les pel·lícules que existeixen ara. Ara ja no he d'anar a Madrid per a triar quatre o sis actors. Estic molt content, perquè últimament sempre descobrisc gent nova. Ara bé, també sóc de repetir actors, si hi ha un càsting d'un repartiment ample, clarament repetisc en un 80% amb els actors i actrius amb els que ja he treballat.

Creus que existeix diferència a l'hora de treballar amb un actor que està acostumat a treballar en sèries de televisió i cinema?

Sí hi ha diferència perquè la manera de fer televisió o fer cinema és molt distinta. Realment hi ha diferència quan un actor únicament ha fet sèries de televisió. Si sols ha fet televisió i el poses en una pel·lícula, doncs és un altre món per ell. Però clarament et trobes això, que els actors que fan sèries de televisió, de tant en tant també haurien de fer cinema perquè sempre suma, no resta. I quan dic televisió, dic sèries, no TV-movies que és com cinema. Però realment són mecanismes molt diferents. La mecànica d'una sèrie de televisió no té res a veure amb la relaxació i la meticulositat del cinema.

Què és el que tu busques en un actor quan treballes amb ell?

El talent i la professionalitat s'entén perquè l'has triat. Quan ja s'arriba al rodatge, que és tan complicat, cadascú som del nostre pare i de la nostra mare, cadascú tenim els nostres problemes diaris o puntuals, llavors facilita molt que el director estiga de bon humor,

amb bon caràcter:

Tu has rodat a la Ciutat de la Llum, com valors la teua experiència en aquestes instal·lacions?

Fantàstica, ha estat una experiència totalment positiva. Ens agradaria a tots que fóra més activa, que hi haguera més produccions, no solament perquè hi haja més treball, els serveis serien molt més complets... Però realment ha estat una experiència fantàstica i amb ganes de repetir-la molt prompte.

Què et sembla el nivell de les produccions valencianes?

Hi ha de tot però realment portem dos o tres anys que estem fent varies produccions a l'any: sèries,

pel·lícules, TV-movies, etc. això ha fet que tots aprenuem, que ens coneguem molt més del que ens coneixíem abans i, per tant, es nota en el producte final Crec que el nivell és molt alt.

Quin consell li donaries a un actor que comença ara en aquest món de la imatge?

Vaig a dir una ximpleria però el primer consell que done quan parle amb gent és que vegen pel·lícules perquè de tot s'aprén. Veure molt de cinema, veure molta televisió i llegir coses que tinguen a veure amb açò. Després, anar a escoles d'interpretació està molt bé però crec que has d'anar a aquelles escoles amb una base i aquesta base crec que la dona veure pel·lícules etc.

Quins projectes tens a mes curt termini?

Com a productor estic gravant una sèrie per a Canal 9 que es diu "Souvenirs" i la idea es basa en el turisme dels anys 60 en la costa mediterrània. Com a director rodaré a finals d'any un llarg, "Entre dos regnes", una pel·lícula històrica del segle XV i amb la qual estic molt il·lusionat.

l'audiovisual a la xarxa

www.pav.es
El productors audiovisuals valencians tenen la seua pròpia pàgina. Si vols conèixer el seu funcionament només has de entrar-hi.

www.tace.es
A nivell estatal la TACE aglutina els tècnics audiovisuals i cinematogràfics. Si vols saber més sobre aquest col·lectiu pots visitar la seua web.

www.fiafnet.org
Saps que existeix un organisme encarregat de salvar arxius fílmics? La Federació Internacional d'Arxius Fílmics s'ocupa d'aquesta tasca entre d'altres.